

Месть Нгиди

Honungsguidens hämnd

- Zulu folktale
- Wiehan de Jager
- Ania Voznaia
- ryska / svenska
- nivå 4

(utan bilder)

Это история Нгида, медоуказчика, птицы, которая приводит к мёду, и жадного молодого человека по имени Гингиле. Однажды Гингиле охотился и услышал зов Нгида. Гингиле проголодался при мысли о мёде. Он остановился и внимательно прислушался, выискивая птицу в ветках над головой. "Чирик-чирик-чирик," пела птица, перелетая с дерева на дерево. "Чирик-чирик-чирик," звал Нгиде и останавливался время от времени, чтобы убедиться, что Гингиле шёл за ним.

...

Det här är historien om Ngede, honungsguiden, och en girig ung man som hette Gingile. En dag medan Gingile var ute och jagade hörde han Ngedes läte. Det började vattnas i Gingiles mun när han tänkte på honung. Han stannade och lyssnade nog och sökte tills han såg fågeln högt bland grenarna ovanför honom. "Schitik-schitik-schitik", kvittrade den lilla fågeln medan han flög till nästa träd och sedan nästa igen. "Schitik-schitik-schitik", ropade han, medan han stannade upp då och då, för att vara säker på att Gingile följde efter honom.

Через полчаса они подошли к большому дикому инжировому дереву. Нгиди быстро запрыгал с ветки на ветку. Он уселся на одну из веток и повернул голову к Гингиле, как бы говоря, “Вот! Иди сюда! Почему так долго?” Гингиле не видел пчёл из подножья дерева, но он доверял Нгиди.

...

Efter en halvtimme kom de fram till ett stort vilt fikonträd. Ngede hoppade exalterat runt bland grenarna. Han satte sig sedan på en gren och lade huvudet på sned som för att säga: ”Här är det! Varför tar det så lång tid för dig att komma hit?” Gingile kunde inte se några bin under trädet men han litade på Ngede.

Гингиле опустил своё охотничье копьё на землю под дерево, собрал сухих веток и сделал маленький костёр. Когда костёр разгорелся, он засунул длинную сухую ветку в середину костра. Когда это дерево горит, от него особенно много дыма. Он полез по дереву, зажав холодный конец палки в зубах.

...

Så Gingile lade ner sitt jaktspjut under trädet, samlade ihop några torra kvistar och gjorde en liten brasa. När elden brann väl stack han en lång pinne i mitten av brasan. Den här typen av ved var speciellt känd för att skapa mycket rök medan den brann. Han började klättra samtidigt som han höll den kalla änden av pinnen mellan sina tänder.

Вскоре он услышал громкое жужжение пчёл. Они влетали и вылетали из дупла в дереве, их улья. Когда Гингиле добрался до гнезда, он засунул горящий конец палки в дупло. Пчёлы начали быстро вылетать, злые и рассерженные. Они улетели, потому что им не нравился дым, но сперва они больно ужалили Гингиле.

...

Snart kunde han höra det högljudda surrandet av arbetande bin. De flög in och ut ur en hålighet i trädstammen. När Gingile kom fram till binas bo stack han in den rykande änden av pinnen i hålet. Bina kom snabbt flygande ut, arga och elaka. De flög iväg eftersom de inte gillar rök, men inte förrän de hade givit Gingile några smärtsamma stick!

Когда пчёлы вылетели, Гингиле засунул руки в улей. Он достал оттуда тяжёлые соты, с которых стекал ароматный мёд. Он заполнил ими сумку, которую он нёс на плече, и стал лезть вниз по дереву.

...

När bina var borta tryckte Gingile in sina händer i boet. Han tog ut fulla nävar av tung honungskaka, som droppade av rik honung och som var full av feta, vita larver. Han lade ner honungskakan i sin säck som han bar över axeln och började att klättra ner för trädet.

Нгиди жадно наблюдал за всем, что делал Гингиле. Он ждал, что Гингиле оставит ему часть сот как благодарность тому, кто указал ему, где найти мёд. Нгиди прыгал с ветки на ветку, ближе и ближе к земле. В конце концов, он добрался до подножия дерева. Нгиди уселся на камень неподалёку от мальчика и стал ждать награды.

...

Ngede tittade på allt som Gingile gjorde. Han förväntade sig att Gingile skulle ge honom en stor bit med honungskaka som tack till honungsguiden. Ngede flög från gren till gren, närmare och närmare marken. Till slut kom Gingile ner på marken. Ngede satte sig på en sten nära pojken och väntade på sin belöning.

Но Гингиле потушил костёр, подобрал копьё и пошёл к дому, не обращая внимания на птицу. Нгиди нервно закричал, “Вик-торр! Вик-торр!” Гингиле остановился, взглянул на маленькую птичку и засмеялся. “Ты хочешь мёда, не так ли, друг мой? Ха! Но я проделал всю работу, и это меня жалили. С чего бы это мне делиться с тобой этим замечательным мёдом?” И он ушёл. Нгиди был очень зол! Так с ним никто не обходился! Но он отомстит.

...

Men Gingile släckte elden och började gå hemåt samtidigt som han ignorerade fågeln. Ngede ropade argt ut: "SEG-err! SEG-err!" Gingile stannade, stirrade på den lilla fågeln och började skratta högt. "Vill du kanske ha lite honung, min vän? Ha, men jag gjorde allt arbete och fick ta emot alla sticken. Varför skulle jag dela något av den här underbara honungen med dig?" Därefter gick han sin väg. Ngede var rasande! Detta var inte rätt sätt att behandla honom på! Men han skulle nog få sin hämnd.

Однажды несколько недель спустя Гингиле снова услышал медовый зов Нгиди. Он вспомнил вкусный мёд и снова последовал за птицей. Проведя Гингиле по кромке леса, Нгиди остановился отдохнуть на большом кусте. “Ага,” подумал Гингиле. “Должно быть на этом дереве улей.” Он быстро развёл небольшой костёр и полез по дереву с дымящейся палкой в зубах. Нгиди сидел и смотрел.

...

En dag, flera veckor senare, hörde Gingile honungsropet från Ngede igen. Han kom ihåg den utsökta honungen och började ivrigt följa efter fågeln igen. Efter att ha lett Gingile längs kanten av skogen stannade Ngede för att vila i ett stort akacia-träd. Ah, tänkte Gingile. Bina måste vara i det här trädet. Han tände snabbt en eld och började klättra upp med en rykande pinne mellan tänderna. Ngede satt och tittade.

Гингиле лез и удивлялся, что не слышит привычного жужжания. "наверное, улей глубоко в ветвях," подумал он. Он подтянулся к другой ветке. Но вместо улья он увидел лицо леопарда! Леопард был очень рассержен, что кто-то так грубо прерывает его сон. Он сузил глаза и показал свои очень большие и острые зубы.

...

Gingile klättrade men undrade varför han inte hörde det sedvanliga surrandet. Kanske bina finns djupt inne i trädet, tänkte han för sig själv. Han drog sig upp till en annan gren. Men istället för ett bo med bin stirrade han rakt in i ögonen på en leopard! Leoparden blev mycket arg över att ha fått sin sömn avbruten på ett så oartigt sätt. Hennes ögon smalnade och hon öppnade sitt gap för att visa sina mycket stora och mycket skarpa tänder.

Гингиле успел слезть с дерева до того как Леопард смог дотянуться до него. В этой спешке он пропустил ветку, упал на землю и подвернул щиколотку. Он побежал как можно быстрее. К счастью для него, Леопард был еще слишком сонный чтобы гнаться за ним. Так Нгиidi отомстил Гингили, а Гингили получил свой урок.

...

Innan leoparden kunde svinga sina klor mot Gingile klättrade han snabbt ner från trädet. I brådskan missade han en gren, landade med ett stort brak på marken och stukade sin fot. Han haltade iväg så fort han kunde. Som tur var för honom var leoparden fortfarande för sömnig för att jaga honom. Honungsguiden hade fått sin hämnd. Och Gingile hade fått sig en läxa.

Теперь, когда дети Гингиле слышат историю Нгиди, они уважают маленькую птичку. Когда они собирают мёд, они не забывают оставить самую большую часть сот для птицы!

...

Och på det sättet kom det sig att Gingiles barn känner stor respekt för den lilla fågeln Ngede när de hör historien om honom. När de skördar honung lämnar de numera alltid den största kakan till honungsguiden!

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Месть Нгиди

Honungsguidens hämnd

Skriven av: Zulu folktale

Illustrerad av: Wiehan de Jager

Översatt av: Ania Voznaia (ru), Lena Normén-Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
[Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens](#).